65ste Jaargang No 5410

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Maandag 26 April 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

De wereld maakt zich bezorgd over het lot van Jerusalem

Koning Abdullah van Transjordanie zal naar Palestina oprukken

Joden en Arabieren strijden om het bezit van Jaffa

Het Palestijnse vliegveld Lydda in Arabische handen

Britse Koningspaar viert zilveren bruiloft

JERUSALEM OPEN STAD.

Het voornaamste onderwerp van bespreking in de Uno is momenteel wel de kwestie omtrent het verklaren van Jerusalem tot open stad. Er worden plotseling onverwachtse stappen genomen die in deze richting leiden. Vele delegaten hebben de hoop laten varen nog ooit een vredelievende oplossing tekunnen vinden voor de Palestijnse kwestie.

Dit werd naar voren gebracht op de tweede speciale zitting van de algemene vergadering van de Uno, welke speciaal werd bijeengeroepen ter behandeling van de Palestijnse kwestie. Enkelen dezer afgevaardigden trachten nog op alle mogelijke wijze een middel te vinden om de heilige plaatsen van Jerusalem alsmede het volk te sparen. De Franse delegaat Alexandre Parodi heeft een resolutie aan het politiek comité van de Uno voorgelegd. In deze resolutie zinspeelt hij op de mogelijkheid om Jerusalem onmiddellijk onder de zorg van de Uno te plaatsen.

Het poltiek comité heeft besloten deze resolutie morgenochtend in bespreking te brengen, wanneer het debat over de Palestijnse kwestie hervat wordt.

Parodi gaf te kennen dat hij hoopte dat de Uno in staat zal zijn vreemdelingen te recruteren als wachters voor Palestina en voornamelijk voor Jerusalem, indien de Uno de resolutie aanvaardt.

Andere Uno-afgevaardigden hopen echter dat de Arabieren en de Joden zelf een overeenstemming bereiken om het vuren in Palestina te staken. Dit in verband met het steeds verergerde toestand. Tevens ook ten aanzien van de wereldopinie in geval de heilige plaatsen in Jerusalem beschadigd worden. De Arabische delegatie zeide aan de Uno alle steun te zullen geven in een poging om Jerusalem te sparen.

Een zegsman van de Noordamerikaanse sectie van het Joods agentschap zeide dat de Joden genegen zijn het vuren in Palestina te staken, indien de Arabieren zulks ook doen. Het Joods agentschap heeft trouwens reeds gewaarschuwd voor de grote gevaren die dreigen in verband met Jerusalem en het agentschap heeft zich inmiddels tot de Uno gewend met het verzoek stappen te nemen teneinde Jerusalem voor een catastrofe te sparen.

De Delegaten van Noordamerika, Belgie en Frankrijk overwegen intussen hun eerste actie ten aanzien van de opdracht van de veiligheidsraad van de Uno. Deze raad heeft genoemde drie landen opgedragen een toezicht te houden op de naleving der wapenstilstands voorwaarden welke op 17 April jl. door de Uno werden opgelegd.

KONING ABDULLAH VOOROP.

Uit Cairo meldt ons een welingelichte bron, dat Koning Abdullah van Transjordanië persoonlijk aan het hoofd zal staan van het Arabisch legioen dat de strijd zal aanvaarden tegen de Joden van Palestina. Dit besluit werd genomen tijdens de conferentie welke Abdullah Zaterdag jl. gevoerd had met andere Arabische leiders. Hij zal de actie persoonlijk leiden.

Voorts meldt men nog, dat de Arabieren vrezen dat indien de vrijwillige Arabische troepen niet onmiddellijk de steun krijgen van de geregelde strijdkrachten, de Joden erin zullen slagen een Joodse staat te vestigen.

Tijdens de conferentie in de hoofdstad van Amman Abdullah werden de volgende besluiten genomen: Ten eerste zal er een koning van een land, dat geen lid is van de Uno, persoonlijk de leiding van het goed gewapend Arabisch legioen op zich nemen. Dit legioen zal een onmiddellijke actie voeren tegen de Joden in Palestina. Ten tweede zullen de Arabieren het toevoer van olie van Irak naar Haifa stop zetten. Dit zullen zij doen door de pijpleidingen halverwege af te tappen. Haifa is thans in Joodse handen, met uitzondering van de havenwerken die nog steeds door de Britten gecontroleerd worden.

JODEN VALLEN JAFFA AAN

Honderden Joodse strijders verlieten onder de banier van Zvai Leumi de stad Tel Aviv en deden een aanval op de nabijgelegen stad Jaffa, die in het bezit der Arabieren is en een inwonersaantal heeft van 95 duizend. De Joden maakten zich meester van verschillende belangrijke punten in de stad. De Arabische militaire tegenstand scheen hevig, maar de burgerbevolking stroomde Jaffa uit per vrachtauto's of met de boot. Men zegt, dat de Irgun Zvai Leumi de Arabieren een ultimatum overreikten, waarin de overgave geëist wordt. Een communiqué van de Irgun zeide slechts, dat de strijd nog voortduurt. De Britse legerleiding in Jerusalem zeide, dat de eerste bekende verliezen bij de aanvallen waren twee Joden en twee Arabieren, die gedood werden en 64 Arabieren.

In Tel Aviv, 16 kilometer ten Zuidoosten van Jaffa gelegen, maakten de Arabieren zich meester van de grote vlieghaven Lydda, nadat de Britten zich gistermorgen teruggetrokken hadden. Hierdoor wordt de helft van het Joodse Palestina verstoken van elke luchtdienst en van passagiersvervoer naar de buitenwereld per vliegtuig. De ondergrondse beweging Irgun Zvai Leumi viel Jaffa geheel op eigen beweging aan. Dit is een andere gedragslijn dan in de afgelopen week gevolgd werd bij de verovering van Haifa, waarbij de Irgun en de Hagannah hun strijdkrachten tezamen voegden. De Irgun verklaarden, dat zij de aanval gedaan had om de Arabische aanvallen op Tel Aviv vanuit Jaffa stop te zetten. Het is voor een dergelijke reden, dat, zoals men zegt, de Haganah en de Irgun samen Haifa veroverden. De strijders van de Irgun staken in de vroege morgen, toen het nog donker was, het niemandsland over tussen Tel Aviv en Jaffa. In de eerste phase van de aanval veroverde de Irgun het ziekenhuis in het midden van de stad.

De Joodse strijdkrachten verzamelden zich te Tel Aviv in de donkerte en trokken in vrachtauto's door de nauwe straten naar het front. De strijdkrachten van de Irgun onder leiding van een Poolse bevelhebber werden niet alleen te Tel Aviv gerecruteerd, maar ook uit de omtrek.

De verbaasde bewoners van Tel Aviv zeiden, dat het de grootste strijdmacht was, die de Irgun ooit op de been had gebracht. De hoofd- en zijstraten, die naar Jaffa leidden, werden bij de dageraad afgezet met prikkeldraad en touw. Zij werden bewaakt door mannen van de Irgun in uniform, die armbanden droegen met de slagzin: slechts dit ene. De geuniformeerde strijders openden om 7 uur des morgens de aanval op de voorstad Abu Kebir.

Zegslieden van de Irgun zeiden, dat hun mannen bij het begin de eerste tegenstand ondervonden van Britse gepantserde wagens, maar dat deze zich spoedig terugtrokken. Vanaf de daken van Tel Aviv kan men zien, dat kleine stoomboten en zeilschepen de haven van Jaffa verlaten en Zuidwaarts trekken naar het geheel Arabische gebied rondom Gaza. Zij, die op het vliegveld te Tel Aviv werken, werden gisteren geadviseerd om heden niet te komen. Sommigen, die toch op kwamen dagen, werden teruggewezen op de weg nabij Petah Tigva, waar de Joden een wachtpost hebben. Een klein militair vliegveld, halfweg tussen Tel Aviv en Haifa viel in Joodse handen, toen de Britten wegtrokken. Het laatste vliegtuig, dat op het Lydda-vliegveld landde, was van de Air France. De KLM en de Belgische Zabena hebben hun vluchten naar het Lyddavliegveld tijdelijk stop gezet, totdat de toestand duidelijker wordt.

KALM BLIJVEN.

Libanese gepantserde wagens en soldaten verschenen in de straten van Damascus en militaire waarnemers zijn van mening, dat zij gebruikt zullen worden voor een gezamenlijke Syrisch-Libanese inval in het Noorden van Palestina. Tweeduizend Syrische mannen, die een demonstratie hielden voor het presidentieel paleis, kregen van president Shukri Kumatly te horen, dat zij zich kalm moesten houden. Wij hebben geen wapenen voor iederen, die naar Palestina wenst te gaan, maar we bereiden ons nu voor op een victorieuze strijd. Militaire zegslieden zeiden, dat de Syrische en Libanese legerstaf in het geheim beraadslagen, ergens buiten de stad.

HONGERSTAKING.

De studenten van vier college's in Irak zijn een hongerstaking begonnen, welke zij tot de dood zullen handhaven, tenzij de regering niet overgaat tot het zenden van troepen als steun voor de Palestijnse Arabieren. Andere studenten van college's te Bagdad hebben de scholen geboycot om dezelfde rede.

De poltieke partijen hebben daarom ook een beroep gedaan op de regering om troepen naar Palestina te sturen. Op de straten werden in de loop van de dag verschillende demonstraties gehouden. Bijna alle zaken zijn lam gelegd.

ZILVEREN HUWELIJKSFEEST IN LONDEN.

Koning George van Engeland en zijn gemalin koningin Elisabeth vierden hun 25-jarige echtvereniging, waaraan het gehele rijk deelnam. Uit geheel de wereld stroomden de gelukwensen binnen in het Buckingham paleis. Het grootste koninklijke feest sedert het huwelijk van prinses Elisabeth had plaats. In de vroege morgen stelden duizenden zich op om de koninklijke stoet te zien, die in statie reden van het paleis af naar de cathedraal van Sint Paulus. Hier werd een nationale dankdienst gehouden om te danken voor het ondervonden geluk in de loop der jaren.

De weg, die het bruidspaar volgde, was geheel met vlaggen van practisch alle landen afgezet. Duizenden stonden te wachten om de koninklijke familie toe te juichen. De eersten, die de koning en de koningin hun gelukwensen aanboden, waren Elisabeth en Philip. Toen de vorstelijke stoet het paleis verliet, weerklonken er 241 saluutschoten. De mensen waren in de bomen geklommen en vulden alle ramen. Programma's van de feestelijkheden werden vlot verkocht. Een afdeling van de koninklijke lijfgarde in galakledij opende de stoet. De koning en de koningin zaten tezamen met prinses Margaret in een door zes grijze paarden getrokken open rijtuig. In het rijtuig, dat volgde, zat kroonprinses Elisabeth met haar gemaal prins Philip.

CHARTER VOOR SOCIALE VOORZIENINGEN.

Joseph F. Mc.Evoy bericht ons uit Bogota dat het werk comite van de Interamerikaanse conferentie aldaar zijn goedkeuring gehecht heeft aan het ontwerp voor het Charter voor sociale voorzieningen, om de rechten der arbeiders te waarborgen. Noordamerika heeft zich echter voorbehouden.

Deze verklaring zal genoemd worden: „Het Internationaal Amerikaans Charter voor Sociale Voorzieningen". Dit charter zal ter uiteindelijke goedkeuring voorgelegd worden aan het bestuurscomité, alvorens officieel te worden opgenomen in het pact van Bogota.

Niettegenstaande de verplichte Zondag rust heeft het comite gisteren toch vergaderd teneinde het af te maken voor de sluitingsdatum van 30 April as.

De Sociale Voorzieningen van het charter zijn gebaseerd op de drongbeginselen en de minimale waarborgen voor de mannelijke en vrouwelijke arbeidskrachten. Dit behoudens de wetten der verschillende landen welke deze rechten zouden kunnen aanvullen.

Een der bepalingen van de sociale voorzieningen is de zg. dertiende maand. Deze bepalingen zijn echter niet verplichtend voor geen enkele regering, doch dienen slechts als richtlijnen en aanwijzingen. Andere bepalingen zijn o.a. een 48 urige werkweek, extra betaling voor overwerk, verboden nachtwerk en gevaarlijk werk voor minderjarigen, 36 uren rust per week, vrijheid tot staken en zich aan te sluiten bij vakbonden enz. enz.

BULGARIJE — TSJECHOSLOWAKIJE.

De Bulgaarse minister-president Dimitrov en leden van zijn kabinet bezochten president Benes in zijn buitenverblijf te Sezimovo Usti. Bulgarije en Tsjechoslowakije tekenden een twintigjarig wederzijds steunverdrag tegen een eventuele Duitse agressie.

Het koninklijke zilveren bruidspa ar met hun oudste dochter, kroo nprinses Elisabeth.

Recht tot het Hart

Nooit moeten wij bidden uit sleur, gewoonte of voorschrift, doch altijd uit godsvrucht.

Ver van moeder vandaan op de boot naar de oost

Kaarten, zeeziek en veel schrijven

„De grote beer" op weg

(Van onze bijzondere correspodent)

Grote Beer, 9 April.

Middellandse Zee nabij Port Said.

Bij alle dingen, waaraan ik denken moet en ondanks het gebrek aan concentratie, dat iedereen hier aan boord schijnt te krijgen, schrijf ik even een klein verhaaltje om de sfeer hier aan boord, mijn eigen stemmingen en belevenissen enigszins te beschrijven. Het is vreemd op zulk een troepentransportschip te zijn en als ik dit zeg moet ik direct aan Ernie Pyle denken, die zijn boek „Here is your war" ook begint met een beschouwing over troepentransporten. Er zijn drie soorten zegt hij, langzame, bestaande uit vrachtschepen, meer snelle en die der oceaanstomers. En alhoewel de „Grote Beer" maar een vrachtbootje is moet ik toch aarzelen om hem bij Ernies eerste categorie in te delen; hij is namelijk in het geheel niet langzaam en loopt wel een vierhonderd vierhonderdvijftig zeemijlen per etmaal. Behoorlijk is dat.. Het is een Amerikaans schip in de oorlog gebouwd en later door de regering gekocht voor troepenvervoer en meer speciaal hospitaal schip, veertienhonderd man kunnen mee en worden dan pico-bello verzorgd, een operatiezaal een röngtenkamer en een klein maar goed laboratorium is aanwezig evenals een bioscoop, die de lange dagen mede helpt vullen. Want lang en langdradig is alles, erg dradig zelfs, drie weken duurt de reis en betrekkelijk weinig is te zien, juist nu begin ik te begrijpen van wat ik eens op school heb moeten leren: dat twee derde van de wereld water is. Maar toch is het een sensatie voor velen om de witte klippen van Dover te zien, die blank oplichten boven een sombere zee. Het is goed om langs de Spaanse kusten te varen, de groengeplekte bergen te zien en dan de kale steenkusten met witte huizen (waarin je een Don kan vermoeden) molentorens, die toeschouwer hadden kunnen zijn, misschien wel uitdager voor een Quichotte. En toch geloof ik, dat de meesten liever zijn Rossinant hadden genomen om zelf over de kale bergen te rijden dan van hier een goed gezicht te hebben over dit alles.

En dan later kleine stadjes, kustplaatsen met een vuurtoren op een eiland. Gibraltar glijdt ook voorbij: een rots, machtig met kanonnen op de hoogste toppen en een seinstation, dat ons lichtsignalen geeft. Weer verder, Spaanse kusten, nog kaler en later een vaag contour van de Sierra Nevada, mijlen landinwaarts, met, bij helder zonlicht, een oplichten van de eeuwige sneeuw...

Vreemd is dit alles, vreemder vooral voor de mensen aan boord, eenvoudige soldaten, die nooit ver van huis waren.

En — eerlijk gezegd — is het geweldig, dat voel je dus te meer als je langs Algiers gaat, de witte huizen opgepakt tegen bergachtig land, de daken rozerood, de baai helder blauw en wat niet al te vaak voorkomt, mooie wolken daarboven, omdat het ditmaal in de Middellandse Zee ook niet zo mooi is als ik wel had verwacht. (Het regent nu al enkele uren achtereen). Maar toch is hier een vreemde stemming aan boord, de mensen kaarten en praten, hangen een beetje in de zon of vervelen zich en over dit alles hangt de sfeer van vele brieven naar huis — sommigen produceren bergen post en die van een groter wordende zelfstandigheid. Dit is merkwaardig maar waar, maar je merkt het aan de waslijnen die gespannen worden (en nodig zijn), nu we een weekje van huis zijn, dit merk je ook aan de eerste pogingen om sokken te stoppen en gewone dingen te repareren, de jongens zijn van moeder weg...

En evenzo is het met de officieren, die ook ver weg zijn, en evengoed als de jongens naar de lessen Maleis gaan en dan weer wat zitten te praten en niet zitten te bridgen op een aardappelkistje maar binnen in de hutten. De jongens kaarten, wat voor soort spelletjes het zijn weet ik niet altijd, maar vaak zie je stapeltjes centen, kwartjes wel. Maar zo lang het nog niet gaat om vrouwen, huizen of mensenlevens, nou ja, laat ze dan hun gang gaan.

En jij, die dit alles niet meemaakt, kan het ook niet goed aanvoelen, vrees ik. Jij hebt de weemoedige stemming van een afscheid niet meegemaakt, zwaaiende meisjes aan de treinen, bij de haven en zelfs nog in IJmuiden. Velen stonden daar, alleen nog om te rekken, om uit te stellen van wat toch komen moest. De jongens gooiden hun sigaretten, echte Engelse, die ze kregen toen ze aan boord stapten, ze gaven de mensen bij IJmuiden kauwgummi, die wij wel konden kopen maar verder in Nederland haast niet te krijgen is. En de douane op de sluizen en ook de politie, die de zaak afzetten moest, lachten een beetje en ik heb zelf een kapitein van de politie een pakje „Miss Blanche" zien oprapen en aan de gelukkige verloofde zien geven. Al de mensen daar hadden van alles te vertellen, maar het was onbelangrijk, van Piet die nog de groeten had gegeven, van Jan die toch zich gaat verloven deze zomer... maar ze waren er en ze zagen elkaar en dat was de hoofdzaak, daarvoor waren ze ook gekomen. Jij hebt dit niet meegemaakt je hoorde niet de Militaire Kapel het Wilhelmus spelen bij het vertrek (ik ook niet want ik zat in mijn hut en wist van niks, jij zag niet (tussen wat Mariniers in), de eerste dolfijnen voor de boeg opspringen en later — vermoeid — afzwenken. Je hebt de zee niet over het dek horen gaan en je bent niet, zoals

twee derde hier, zeeziek geweest ter hoogte van Normandië. En dit alles hoort er bij om de mensen hier, en later in Indië te kunnen begrijpen, mee te kunnen leven en over hun te kunnen schrijven. Dat ik het eerste kan, weet ik, dat het laatste mij lukken zal hoop ik als niets anders.

Voorzover mijn werk en tijd het toelaat en mogelijk maakt zal ik schrijven, vele velen vol. Politiek en mensen, hun samengaan, het leger, de soldaat-chauffeur, de kolonel, de verpleegster in de hospitalen, alles heeft zijn taak. Ik heb ook een taak meegekregen en die is schrijven en praten en vooral luisteren.

Weet, dat in het Bataviaanse zonnetje ik aan je denken zal en zekerlijk de machine weer ter hand zal nemen om je in te lichten, beter en minder verward als ik nu doe. Want een ding staat vast, ik kan hier onder zetten P.S. ir haast, maar ik wilde je persé schrijven, en het is er dan misschien ook naar.

...

Leo.

P. C. J. in hoogspanning voor één kwartier uitzending

„Wat er allemaal maar niet bij komt kijken"

Dat voor een actuele radiouitzending soms heel wat kom kijken, voordat hij in de huiskamer belandt, werd door de PCJ-uitzending van Woensdag 17 Maart, waarbij achtereenvolgens een verklaring van minister Beel over de ondertekening van het Vijf-Mogendhedenpact in de Tweede Kamer, een reportage uit Brussel over de ondertekening zelf, de Tweede Kamer-debatten over de resultaten van de Ronde Tafel Conferentie en, later op de avond, fragmenten uit de redevoering van president Truman over de ondertekening van het pact voor het Amerikaanse Congres werden uitgezonden, wel heel duidelijk bewezen.

Een dergelijke uitzending kan slechts tot stand komen dank zij veel voorbereiding, goede samenwerking tussen alle diensten en wanneer zich bovendien bij de technische uitvoering geen onverwachte moeilijkheden voordoen. Laten we eens zien wat er zoal aan de hand is geweest voordat het uurtje actueel nieuws de aether kon worden ingezonden.

Geen reporters in de Kamer.

Van het begin af is er de grote moeilijkheid geweest, dat bij de regeringsverklaring van Dr. Beel geen reporters in de Kamer aanwezig mochten zijn. Uit het gebouw van de Tweede Kamer is nog nooit een radioreportage uitgezonden, zodat hier van enige ervaring geen sprake was. Met het oog op het bijzondere belang van de debatten echter had Radio Nederland Wereldomroep van de Kamervoorzitter en de minister-president toestemming gekregen om enkele microfoons in de Kamer te plaatsen. Ruim van tevoren werden op het spreekgestoelte in de Kamer en op de plaats van de minister-president microfoons neergezet. Kabels werden zo gecamoufleerd, dat ze niet zichtbaar waren en de atmosfeer niet verstoord werd.

Spanning.

De opname-installatie werd opgesteld in de kamer van de Stenografische Afdeling, die door een glazen deur van de Kamer is afgescheiden. Toen de verhandelingen begonnen, konden de geluidstechnicus en de verantwoordelijke redacteur, beiden natuurlijk tot het uiterste gespannen, wel zien wat er in de Kamer gebeurde, doch zij mochten niet naar binnen gaan om eventuele maatregelen te treffen als bv. een spreker zich niet goed voor de microfoon zou plaatsen. Voor een radio-man een tantaluskwelling! Buiten, op het Binnenhof, stond de reportagewagen, waarin de opnametechnicus de platen zou „snijden", om er dan onmiddellijk mee naar Hilversum te vertrekken.

De eerste redevoering bezorgde de redacteur in de Stenokamer enkele benauwde ogenblikken. Hoe zou de qualiteit van het geluid worden, zou hij snel genoeg een teken kunnen geven wanneer de opname moest beginnen, zou hij zelf direct weten wanneer er „gesneden" kon worden? Ervaringen op dit gebied had niemand. Maar de voorbereidingen waren grondig getroffen, en alles is gelukkig wondergoed afgelopen.

Bij de montage in de studio is er naar gestreefd om korte flitsen en langere passages uit de debatten zo goed mogelijk te binden, opdat de luisteraars de behandelde onderwerpen in begrijpelijke volgorde opgediend kregen.

Overal moeilijkheden.

Maar alvorens wij in Hilversum gaan zien wat daar gebeurde, moeten wij ons even verplaatsen naar een andere plek in West-Europa, die die dag in het middelpunt van de belangstelling stond, nl. het Paleis der Academiën in Brussel, waar van half vijf af, de omroepleider van de Wereldomroep en een reporter zich bevonden. Des morgens om half zeven waren zij uit Hilversum vertrokken; ver na middernacht zouden ze pas weer thuis zijn.

In de Belgische hoofdstad stonden zij direct al voor de moeilijkheid, dat er geen zesde microfoon mocht worden opgesteld tussen de batterij van drie Belgische, een Engelse en een Franse, doch na enig onderhandelen kon PCJ tenslotte beschikken over een aftak van de Vlaamse afdeling van de Belgische Nationale Radio Omroep. Met Hilversum was een verbinding tot stand gebracht via een telefoonlijn. De door de Wereldomroep gebruikte microfoon in Brussel was hierdoor rechtstreeks aangesloten met de opname-apparatuur in de Hilversumse studio.

Toen de opnamen uit Brussel gereed waren, bleek, dat zij tezamen meer dan een uur draaitijd besloegen. Hieruit moest een montage van 27 minuten gemaakt worden, die om drie minuten over acht de aether in moest en waarin waren verwerkt de tekst van het verdrag, een beschrijvende toespraak van de omroepleider, gedeelten uit de toespraken van de 5 ministers van Buitenlandse Zaken, een slotwoord door de Belgische reporter, drie interviews met buitenlandse radiocollega's en fragmenten uit de vijf volksliederen.

En nu gaan wij dan even naar Hilversum. Het is onmogelijk hier in alle technische onderdelen af te dalen, doch men kan zich gemakkelijk voorstellen dat het die avond in de Hilversumse PCJ-studio gespannen heeft. Uit de enorme stapel gramofoonplaten waarop aan het eind van de middag de debatten in Den Haag en de gebeurtenissen in Brussel waren geregistreerd, moesten met de hulp van een zee van telexcopie en aantekeningen twee samenhangende, duidelijke radioreportages gemaakt worden plus een samenvatting van de rede van Minister Beel. Terwijl de staf van omroepers, regisseurs, redacteuren en technici onder hoogspanning aan dit werk bezig was, kwam om half zeven het bericht, dat President Truman zijn redevoering voor het Amerikaanse Congres begonnen was. Deze rede werd eveneens in Hilversum opgevangen en opgenomen. De ontvangst uit Amerika was slecht, maar om der wille van de actualiteit werd besloten enkele minuten uit de redevoering te „lichten" en deze in het Internationaal Nieuws in te lassen.

En nu het resultaat.

Uit enige uren Kamerdebatten over de nieuwe staatsregeling in de West: een reportage van 29 minuten en 20 seconden.

Uit de rede van de Minister-President in de Tweede Kamer: een samenvatting van enkele minuten.

Uit een uur toespraken en interviews uit Brussel over de ondertekening van het vijflandenpact: 27 minuten reportage.

Uit een berg platen van de rede van president Truman: een flits van 3 minuten.

Om acht uur klopte alles tot op de seconde en konden de reportages achter elkaar de lucht in gaan.

De luisteraars in alle delen van de wereld, die op 17 Maart de uitzending van de Wereldomroep gehoord hebben, zullen, afgezien van de uitzonderlijke actualiteit, niets bijzonders gemerkt hebben. Voor hen was het een uitzending zoals zovele andere. Een uit vele. Maar aan de PCJ-medewerkers had zij menig zweetdruppels gekost!

Hier heeft u een stuk vlees, groter dan het rantsoen, dat u toekomt en als uw man de Olympiade van honderd meter hardlopen voor Engeland niet wint, dan is het in ieder geval mijn schuld niet

CURAÇAO

HET VIJFMOGENDHEDEN-VERDRAG EN CURAÇAO.

Hier volgt de passage van de Memorie van Antwoord betreffende de goedkeuring van het Brussels Vijfmogendhedenverdrag, voor zover zij betrekking heeft op de overzeese gebiedsdelen. „Het verdrag is, voor zover het tegen deel niet blijkt uit een speciale bepaling, aangegaan voor het gehele gebied, waarover de vijf betrokken staten souvereiniteit oefenen.

Dit wil dus zeggen, dat het ook gesloten werd voor de overzeese gebied, dat niet zelfstandig is en voor welker buitenlands beleid de betrokken regeringen verantwoordelijk zijn. De voordelen, welke het verdrag beogen, dienen ook ten goede te komen aan de overzeese gebieden, voor welks buitenlands beleid de moederstaten aansprakelijk zijn. De economische politiek van een der verdragstaten, die het overzees gebied van een andere verdragstaat ongunstig zou beïnvloeden — voorzover dit overzees gebied geen eigen buitenlandse politiek voert — zal derhalve een punt van overleg in de organen van de Unie kunnen uitmaken. Elke belemmerende politiek door een der verdragstaten ten aanzien van overzeese gebied, van een der overige te voeren, moet geacht worden strijdig te zijn met de letter en de geest van het thans gesloten verdrag. In antwoord op inzake in het voorlopig verslag gestelde vragen, verklaart de regering, de gegronde hoop te koesteren, dat de politiek van de mede-verdragstaten zich in de toekomst door deze overwegingen zal doen leiden.

Gezien de voordelen, aldus medegebracht door uitbreiding van het verdrag over de overzeese gebieden, zou het ongerechtvaardigd zijn geweest de werking uitdrukkelijk tot het moederland te beperken. In de staatkundige hervorming van het Koninkrijk zal aan de hand van de positie, welke verschillende gebieden in de nieuwe rechtsorde willen innemen, nader onder ogen worden gezien in hoeverre zij bij verdrag betrokken willen blijven. Overigens kan de minister van buitenlandse zaken zich geheel aansluiten bij de leden, die betreuren dat de organen van de overzeese gebieden niet op de gebruikelijke wijze konden worden gehoord en dat hier op Suriname en Curaçao een beroep moest worden gedaan op spoedbehandeling, welke in de desbetreffende staatsregeling is voorzien.

JONGETJE DOODGEREDEN.

In de namiddag van Zaterdag jl. werd ter hoogte van Villa Maria — Plantersrust een vierjarig jongetje door een pick-up aangereden met als droevig resultaat, dat het jeugdig slachtoffertje op slag gedood werd.

INBRAAK.

In de nacht van Zondag op Maandag is in de winkel van Spritzer & Fuhrmann aan de Herenstraat ingebroken.

Het was een simpel geval, de dader(s) hebben de spiegelruit stuk geslagen en wisten daarna enkele in de etalagekast uitgestelde horloges van zeer hoge waarde te bemachtigen. De politie heeft de zaak in onderzoek.

AMSTERDAMSE BEURS.

Conversielenin 99, Koninklijke 329¼, Unilever 292¾, Philips 262¾, AKU 140½, Scheepvaartunie 188½, HVA 254, Delimy 216½, A'damrubber 187¼.

De stemming was vast, ofschoon de prijzen onderhevig zijn aan grotere schommelingen. Weinig publieke interesse opmerkbaar, omdat de prijzen stegen, maar later daalden, meestal tot het sluitingsniveau van de vorige dag.

SPORT

RACING CLUB CURAÇAO.

Tennis dubbelwedstrijden.

De uitslagen luiden:

Ch. de Jongh-Lourens — Fa-Si-Oen-Subaran 6—2, 6—4; Philips-Mc.Murdock — Suriel-Zonenschain 6—1, 6—2; Riley-Tecla — Taytelbaum-Best 6—1, 6—2; Martinez-Cuales — Strick-Job 6—1, 6—1; Thijm-G. de Rooy — Marugg-Meit 6—3, 6—0; Tolud-Bonifacio winnen van Hollander-H. de Jongh bij default; Ch. de Jongh-Lourens — Philips-McMurdock 6—4, 3—6, 7—5; Martinez-Cuales — Riley-Tecla 6—1, 6—4; Tolud-Bonifacio — Ch. de Jongh-Lourens 8—6, 2—6, 6—2; Thijm-DeRooy — Martinez-Cuales 6—2, 3—6, 6—3.

Zaterdag 1 Mei as. op Mundo Nobo: **Finale:** Thijm-DeRooy — Tolud-Bonifacio.

EUWE VERLIEST WEER.

In de zestiende ronde verloor Euwe van Keres, de partij Smyslow — Reshevsky eindigde in remise.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Thousand cheers" 7 en 9.15 uur.

ROXY: „Slave girl" 7 en 9 uur

CINELANDIA: „The princess and the pirate" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 2 Mei as. waargenomen door Zuster Parker, Vergenoegen, telefoon 5412.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 1 Mei as. worden waargenomen door Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en door Botica Central, Bredestraat 45, telefoon 2281.

CUROM:

Maandag: 6.30: Kinderuitzending; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Disco-neuws; 8 Nieuws; 8.15 Kinderkoorzang; 8.30 Sportweek; 8.35 Mailbrief; 8.45 Aethercabaret; 9.30 De wereld schrijft......; 9.35 Melodie en rythme; 9.55 Nieuws.

Dinsdag: 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Albert Sandler.

ONTMASKERD

22.

„Professor Burger?"

„Ja, meneer."

„Heremetijd", riep Saunders uit terwijl hij van zijn stoel opstond: „dat is aardig van hem. Dat is nog eens een verrassing. Professor Burger, mijn waarde Miss Manners", wendde hij zich tot zijn nieuwe secretaresse, „is een van mijn oudste en beste vrienden. Het is een beetje een zonderling — een echte man van de wetenschap. U heeft er toch geen bezwaar tegen, in ons gezelschap te blijven?"

„In het geheel niet, Mr. Saunders." Maar weer kwam dezelfde inwendige stem van straks haar waarschuwen. Zij nam zich voor, die excentrieke man der wetenschap goed in het oog te houden.

„Laat Professor maar hier binnen".

De huishoudster verliet de kamer, Mary nieuwsgierig opnemend, terwijl ze naar de deur ging.

Professor Burger was inderdaad een zeer zonderling man. Hij had lange, grijze lokken en een mager, bleek gezicht, waarin een paar abnormaal grote ogen schitterden, wier doordringende blik Mary een rilling door de leden deed gaan. Hij was tamelijk groot van postuur en liep enigszins voorovergebogen. Hij kon om en bij de veertig zijn. Hij zag er sjofel uit en had een versleten kostuum aan, dat hem minstens drie maten te groot was.

„Wel, Professor, dat vind ik nu nog eens aardig van U", riep Saunders op gemaakt-zalvende toon uit — althans zo klonk het Mary in de oren.

„Maar ik zie, U hebt bezoek" antwoordde de Professor, alsof hij nu pas de aanwezigheid van het meisje bemerkte.

„O, dat is geweest, Professor...... mag ik U even voorstellen — deze dame is mijn nieuwe secretaresse...... Miss Manners — Professor Burger."

„Zeer aangenaam met U kennis te mogen maken, Miss Manners. Ik geloof, dat ik U veilig verzekeren kan, dat U in mijn vriend Saunders een zeer geschikt en welwillend werkgever gevonden zult hebben." Hij stak haar zijn rechterhand toe, die veel geleek op de klauw van een roofdier — met kromme, door nicotine gebruinde vingers, waarvan de nagels tot op het vlees waren afgebeten.

Niets ontging Mary Manners. Zij wantrouwde die zogenaamde professor zo mogelijk nog meer dan haar nieuwe patroon. Telkens wanneer zij zijn kant uitkeek, zag hij, dat Burger zijn blikken strak op haar gevestigd had. Zij gevoelde zich alles behalve op haar gemak.

De koffie was slecht gezet — het souper ongetwijfeld door de een of andere slordige meid in een smerige keuren bereid, was helemaal niet te genieten geweest — maar toch smaakte ze haar. Enkele minuten later echter kreeg zij een onbehaaglijk gevoel — zij voelde, dat, als zij nog langer in die bedompte atmosfeer bleef (zonder haar daartoe verlof te vragen, had Professor Burger een sigaar opgestoken en was hij bezig, de kamer vol verpestende rookwolken te blazen), zij flauw zou vallen. Zij kon zich niet herinneren, dat zij ooit in haar leven flauw gevallen was, maar dat duizelige gevoel in haar hoofd moest wel de voorbode zijn van een flauwte.

„Vindt U het goed, als ik even de deur openzet, Mr. Saunders?" vroeg zij. „Het begint hier erg benauwd te worden."

Saunders en de Professor wisselden een blik van verstandhouding. De laatste stond op.

„U gevoelt zich toch, hoop ik, niet onwel?" zei hij.

De doordringende blik, waarmee hij haar aanzag, scheen al haar weerstand te breken. Het begon vaag tot haar door te dringen, dat die man haar probeerde te hypnotiseren......

En het bleef niet bij proberen...... Het was haar, als gevoelde zij zich wegzweven in de eindeloze ruimte, en juist toen zij op het punt stond, het bewustzijn te verliezen, hoorde zij Burger zeggen: „Ziezo, nu kan ik haar alles laten vertellen, wat zij weet."

..

HOOFDSTUK XV.

Jerry Hartsgills woning op de hei van Northumberland was geen vorstelijk, maar ontegenzeggelijk een gezellig verblijf. De huiskamer, waar Jerry zijn gast had binnengelaten, zag er armoedig uit, maar wat deed dat ertoe?

„Vertel jij eerst maar eens wat over jezelf, Jerry", zei Stevenson. „Hemel, wat is me dat een tijd geleden, dat we elkaar het laatst gesproken hebben."

„En geschreven heb je me nooit, luilak die je bent — behalve dan dat laatste briefje, waarin je me in haast meedeelde, dat je van plan was, me een bezoek te komen brengen. Wat......?"

„Alles op zijn tijd. Laat me nu eerst eens horen, hoe je het maakt. Ik weet nog van vroeger, dat je altijd een grote voorliefde hebt gehad voor dit gedeelte van de aardbol......"

„Northumberland is het mooiste gedeelte van heel Engeland", antwoordde Hartsgill met overtuiging. „Het is een paradijs voor sportliefhebbers. Bovendien, je hebt hier in het geheel geen last van mensen — een voordeel, dat men, volgens mij, nooit genoeg kan waarderen. Maar ik zal je nog meer vertellen."

Jimmy luisterde vol belangstelling naar wat er volgde. Jerry Hartsgill leek meer een vrijbuiter van enkele eeuwen terug dan een poët. En toch was het een dichter — en een zeer begaafd dichter ook. Twee versbundels — „Sonnetten" en „Lyrische Poëzie" — waren reeds van zijn hand verschenen en door de critici in den lande welwillend ontvangen.

„Je moet dan weten, kerel", ging Jerry voort, „dat een tante van me — God zegene haar ziel — me een lijfrente heeft toegedacht van honderd gulden per week. Dat is nu al drie jaar zo. Weet je nog wel dat ik, toen we in Repington op het Gymnasium waren, altijd al zei, dat, als ik ooit eens een man van geld zou worden, ik op mezelf ging leven en kippen zou gaan houden? Welnu, en dat heb ik gedaan ook."

„Waarom kippen?"

„EIEREN beste jongen. Ik raap op het ogenblik zoveel eieren, dat ik meer dan de helft van naar de markt kan brengen. En nu is het jouw beurt, om wat over jezelf te vertellen", zei Hartsgil, terwijl hij nog een paar houtblokken op het vuur legde. „Ik heb van verschillende zijde rare dingen over je vernomen, beste jongen, die wel wat weghebben van een Wild-West-film. Is het waar, dat jij bijna altijd rondloopt met in iedere hand een revolver, en een dolk tussen je tanden?"

„Ik heb meestal een vuurwapen bij me — dat is waar", antwoordde Stevenson, terwijl hij zijn automatisch pistool uit zijn zak haalde en het op tafel legde.

„Grote Goden", je bent gevaarlijk", riep Hartsgill uit. Toen hij echter de uitdrukking op Jimmy's gezicht zag, liet hij er ernstiger op volgen: „Luister eens, kerel, ik ben zo kippig als een mol en ik heb een stijve knie, maar als je mijn hulp ooit nodig mocht hebben, heb je maar te kikken."

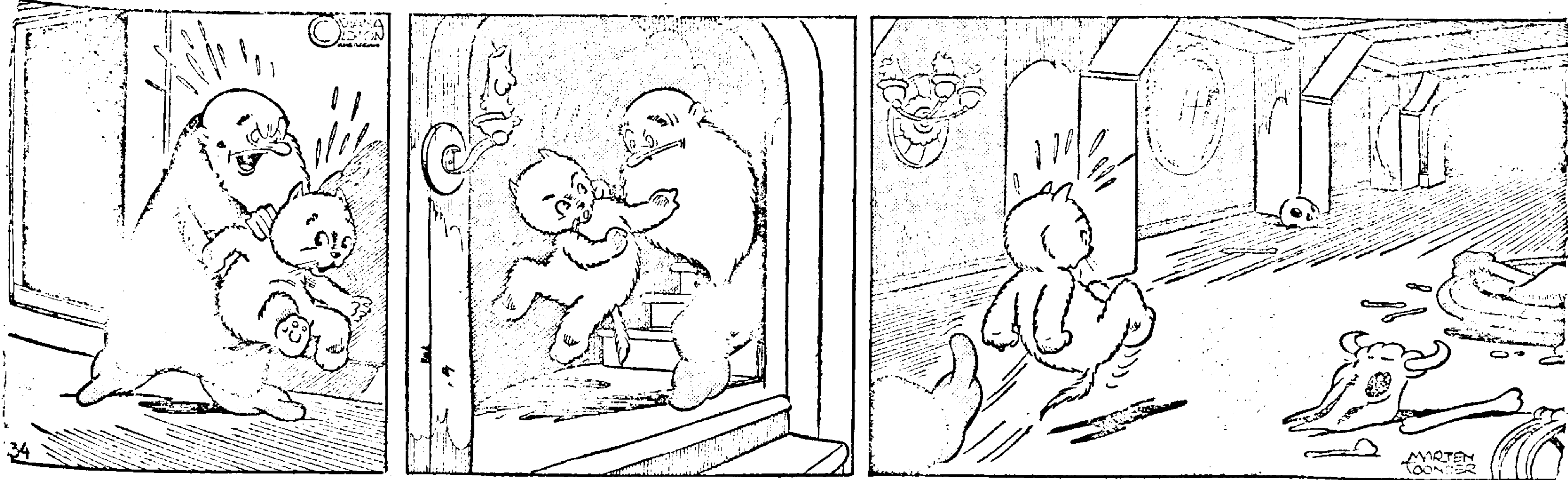
Om Stevensons mond kwam een voldaan glimlachje.

„Ik wist wel, dat ik op je zou kunnen rekenen, Jerry. Maar je hebt je vanavond al kranig genoeg gedragen."

Jerry Hartsgills ogen straalden van plezier.

(Wordt vervolgd)

TomPoes op avontuur in de Drakenburcht

Hocus Pas stapte vlug uit de opening achter het geheime paneel en voordat Tom Poes iets had kunnen doen of zelfs nog maar had gemerkt, werd hij van achteren in zijn nekvel gegrepen en opgetild.

— Ha, nu ben ik je mannetje! grauwde de tovenaar. — Nu heb ik je, en nu laat ik je niet meer gaan. Je dacht, dat je slimmer was dan ik, hé? Je dacht, dat je dien markies kon bevrijden, hé? Maar dat zit je niet glad, vriendje! Ik zal jou wel krijgen, jou en dien dommen, dikken vriend van je!

Hocus Pas daalde al scheldend en dreigend een lange kronkelende trap af, terwijl hij Tom Poes voor zich uit droeg. Tom Poes begreep, dat ze nu zo ongeveer op dezelfde hoogte moesten zijn als de grotten, die onder het kasteel liepen. De tovenaar hield tenslotte stil bij een grote kale zaal, aan het eind van de trap en daar gaf hij Tom Poes een schop, zodat hij midden tussen schedels en beenderen in, op de grond belandde.

— Dit is de eetzaal van mijn draakje, ventje! legde Hocus Pas uit. — Die grote poort, daar aan het eind, komt op de grotten uit. Ik zal het diertje even roepen en hem laten weten, dat zijn middagmaal op hem wacht en dan ga ik zolang naar boven. Ja, dat moet ik wel, want doordat die vriend van je mijn mantel heeft gestolen, ben ik ook niet veilig meer; De tovenaar blies een paar keer op een fluitje en liep toen weer de zaal uit. — Wacht maar even, grinnikte hij, voordat hij de deur dichtgooide, — de draak komt direct.

Colombia was gewaarschuwd

De revolutie stond onder leiding van Moskou

„Justicia Social", het te Bogotá verschijnende weekblad van de Christelijke sociale actie, waarschuwde eind Februari, reeds voor de gevaren, welke er dreigden van de zijde der Columbiaanse arbeidersconfederatie.

Het blad wees er op hoe deze organisatie in alles de leiding van Moskou, volgde.

Juist was in die dagen een resolutie gepubliceerd, welke deze arbeidersorganisatie had aangenomen op het 9e Arbeiderscongres in December te Cali, Columbia gehouden.

In deze resolutie werden nl: aanvallen gedaan:

1. Op het conservatieve gouvernement van Columbia als een „gouvernement van de dominerende klasse".

2. Op de „reactionairen" die er in geslaagd waren zekere sleutelposities in het Gouvernement te behouden.

3. Op de onder katholieke leiding staande organisaties van de UTC (Union trahadores Colombianos) als omgekochte agenten van de Amerikaanse Federation of Labor en groepen wier activiteiten ten doel hebben, om in Latijns Amerika dochterorganisaties op te richten met de bedoeling om monopolies uit de Verenigde Staten te vestigen.

4. Op het a.s. Eucharistische Congres wat in Juni te Cali zou gehouden worden en waaraan mede Venezuela en Ecuador zouden deelnemen.

5. Op het „Yankee Imperialisme" als de voornaamste vijand van de volken van Latijns Amerika; de leer van Truman, welke tot doel heeft de politieke, economische en militaire onderwerping van Zuid-Amerika.

Het gevaar van het Communisme, bestaat niet zozeer in een groot aantal aanhangers van het Communisme in ons land, zo vervolgt Justicia Social maar het gevaar dreigend, doordat het communisme zoveel medewerkers vindt onder de leiders van de Pers de arbeidersorganisatie en in de Liberale partij. Daardoor zijn in ons land de deuren geopend voor Moskou.

De katholieke Arbeiders organisatie had niet deelgenomen aan genoemd congres te Cali. Terwijl de Communistische leden op het congres slechts 275 telden van de 560 gedelegeerden, behoorden de overige deelnemers hoofdzakelijk tot de linkergroep van de Liberale partij in Columbia.

Vincente Lombardo Toledano, leider van de communistisch gezinte confederatie van Latijns Amerikaanse Arbeiders met hoofdzetel in Mexico, was niet op het congres aanwezig maar zond zijn afgevaardigde in Amado Flores, die de vader was, van de op het congres aangenomen resolutie.

Na lezing van het bovenstaande, zal er wel meer licht komen in de zeer ernstige revolutie in Colombia, een oplossing van de vraag, waarom juist kerken, het Vaticaans gezantschap en Amerikaanse gebouwen het moesten ontgelden.

Wereldnieuws

DUITSE OORLOGSGEVANGENEN IN FRANKRIJK.

Het Frans Ministerie van Buitenlandse Zaken meldt dat Frankrijk maandelijks 40.000 oorlogsgevangenen naar Duitsland terugstuurt. Voorts gaf het Ministerie nog de volgende inlichtingen: Het totaal aantal gevangenen welk oorspronkelijk in Frankrijk werd vastgehouden bedroeg 1035.000. Hiervan waren 763.000 door de Noordamerikanen en Britten aan Frankrijk overgedragen. In de maand April van verleden jaar werden 481.500 vrij gelaten. Dit gebeurde toen Frankrijk aan de gevangenen de keuze gaf naar hun land terug te keren of in Frankrijk achter te blijven als arbeiders. Ongeveer 118.000 Duitsers hadden toen verkozen in Frankrijk te blijven werken.

NA DE VERKIEZINGEN IN ITALIË. . . .

Uit Rome bericht ons Philip Clarke dat de vermoeide Italiaanse politici weder over het weer spraken en zij vonden het plotseling weer leuk in het leven te zijn gebleven. Onderdaniq en bescheiden hield premier De Gasperi na de overwinning der Christelijke Democraten een beschouwing over. het gebeuren. Ruim twee derde van het volk aanhoorde zijn toespraak. Tot een verslaggever zeide De Gasperi: „Ik ben vermoeid zeer vermoeid. doch ik ben ook verheugd. Kun je dat niet aan mijn gelaat zien?"

Palmiro Togliatti, de communistische leider, is niet verheugd. Hij sprak voor het ander derde gedeelte van het volk en zeide dat de verkiezingen niet vrij waren. Hij was fel in zijn woorden, doch was kennelijk terneergeslagen. Nabij Rome, Napels en Triëst was er sprake van een communistische straf expeditie, wijl het aanslagen deed op de Christelijke democraten. Ook werd de Italiaanse gendarme door de communisten gestenigd wijl men pogingen deed om een R.K. Kerk in brand te steken en andere regering gebouwen op te blazen.

Een barbier genaamd Alberto Palmentaro zeide: Hebben jullie het nu gezien. Ik heb jullie toch verteld dat het Italiaans volk nog steeds van de democratie houdt.

Ermando Franchinetti, employé van de Noordamerikaanse vliegdienst zeide: Wij hebben onze employé's te vervoeren. bewaard. Wij hadden onze vliegtuigen reeds gereed staan om al onze employee's te vervoeren. Misschien zullen wij thans nooit meer gebruik maken van deze vliegtuigen.

Bruno Pieroni, een journalist uit Rome schudde de hand van een Noordamerikaanse verslaggever en zeide: Het is ook uw overwinning, weet u dat wel? Het onze overwinning van het goed verstand op het kwade.

Ik zal eens en voor goed een voorbeeld stellen — Ik snapte haar, toen zij een mondorgel in mijn bijzijn in haar tas wegmoffelde.

BRITS KABINET ONTKENT.

Het Brits kabinet ontkent de berichten van plan zijn het Palestijns mandaatschap tien dagen voor de vastgestelde datum neer te leggen. Het kabinet zal Donderdag bijeen komen, doch de autoriteiten zeiden, dat de Palestijnse kwestie niet meer besproken zal worden, zolang er geen overeenstemming bereikt wordt tussen de Arabieren en Joden zelf.

RUSSISCHE SOLDATEN DESERTEREN. . . .

Berichten uit Wenen melden dat 80 Russische soldaten de plaats hebben gepoetst, toen hun werd medegedeeld dat zij teruggestuurd zouden worden naar Rusland. Men vermoedt dat de meeste deserteurs naar de Britse en Noordamerikaanse zones van Oostenrijk zijn gevlucht.

De bronnen melden voorts nog dat het Russisch commando nooit toestaat dat de soldaten te lang in het Westen vertoeven. Zij zijn bang dat deze soldaten dan misschien wel andere ideeën zullen krijgen.

YENAN IN HANDEN DER COMMUNISTEN.

De nationale regering van Nanking bericht dat de regeringstroepen uit Yenan zijn teruggetrokken. Yenan was de oude communistische hoofdstad en werd ruim een jaar lang door de regeringstroepen bezet.

De terugtrekking der troepen kwam als een verrassing voor het land. De regering legde uit dat zij haar troepen uit Yenan had teruggetrokken teneinde ze voordeliger op te stellen. Dit feit werd echter dikwijls voorspeld door den communistische generaal Pong Th. Huai.

Sung Ming Yuan, delegaat uit de provincie Shensi, vertelde in de nationale assemblee dat het verlies van Yenan onverwachts kwam, doch dat het onvermijdelijk was. De politieke bezetting van Yenan was een zeer goede actie, doch de militaire bezetting was een grote blunder. Door deze bezetting immers kwam de rest van de provincie Shensi in handen der Roden. De terugtrekking uit Yenan bewijst juist de ernstige toestand waarin de regering zich in het Noord Westen bevindt.

De Chinese communistische radio berichtte dat Yenan kort na de terugtrekking der nationale troepen weder door de communisten bezet werd.

NIEUWS IN HET KORT.

— De 39-jarige tuinder Thoen uit Naaldwijk is door een in zijn woning binnengedrongen gemaskerle man doodgeschoten.

— In Brussel verwacht men, dat een gedeelte van het goederenvervoer naar Duitsland, dat thans over Hamburg en Bremen loopt met behulp van het Marshallplan via Nederlandse en Belgische havens zal worden geleid.

— In Calcutta schijnt, volgens een radiobericht, talrijke gevallen van pest voorgekomen.

— Tijdens het regeringsjubileum zal Den Haag weer lichtstad zijn.

— De partij Keres — Botwinnik werd na 72 zetten afgebroken.

— Amerika heeft nu drie wapens, krachtiger dan de atoombom, nl. een bacteriologisch, biologisch en climatologische bom. Proost!

— Het eerste schip in het kader van het Marshallplan is heden in Rotterdam gearriveerd.

VOETBALKAMPIOENSCHAP K.N.V.B.

B.V.V. — E.D.O. 3—0; Haarlem — Go-Ahead 3—4; Heerenveen — P.S.V. 5—3.

RIDDERS IN DE ORDE VAN DE KOUSEBAND.

Prinses Elizabeth en haar echtgenoot Prins Philip alsmede vijf andere personen uit Engeland werden op ceremoniële wijze door Koning George van Engeland gedecoreerd tot Ridders in de orde van de Kouseband.

De Prinses was getooid in de traditionele purperen mantel versierd met witte taf. Zij boog neder voor haar vader wijl laatstgenoemde haar het blauw fluweel van de Kouseband om der linker arm bond. Deze orde is de hoogste rang in het Keizerlijk Ridderschap. Twee der andere drie dames die in het bezit zijn van deze orde en nog in het leven zijn, zijn nl. Koningin Elizabeth en Koningin Moeder Marie. Beide dames waren ook getooid in haar purperen mantel en woonden de plechtigheid bij.

Deze decoraties vonden plaats ter gelegenheid van de 600ste jaardag van deze orde, welke werd ingesteld door Koning Edward de derde. De enige andere dame met deze orde is Koningin Wilhelmina der Nederlanden. De andere nieuw gedecoreerden zijn Lord Alexander, Lord Harlech. Lord Cranworth, Hertog Portland en de Graaf van Scarborough.

„Hier is Philips experimentele Televisiezender"

Nederland doet aan televisie

Zichtbaar voor iedereen hangt in het midden van de kleine televisie-studio een grote glazen ballon. Tien paar ogen zijn er opgericht, want zodra de lamp gaat branden staat de microfoon „open" en is het historische moment: Bep Schaefer de omroepster schuift onrustig op haar zitplaats heen en weer; vijf mensen staan tegelijk te kuchen, zo aanstonds kàn dat niet meer. De camera-mannen kijken voor de honderdste maal of het beeld vóór hen wel „scherp" is. De gezichten staan deels gespannen, deels gedrukt.

De techniek gaat met rasse schreden vooraarts. Hier op Curaçao kennen we reeds de „Sound-Mirror" met haar verbluffende snelheid het gesprokene à la minute te kunnen weergeven. In Philips luxueuze studio's — waar we tijdens de RTC een kijkje hebben kunnen nemen — is men druk bezig met televisie proefnemingen. Is televisie mogelijk? Is het niet te duur? Kan televisie ook op Curaçao ingevoerd worden?

Ziedaar enkele vragen, waarop wij onze lezers het antwoord moeten schuldig blijven.

De mogelijkheden worden door knappe technici van Philips onderzocht. En hier hebben we dan een verslag van een eerste uitzending.

Een televisie uitzending!

Benauwende stilte.

Heel snel voltooit de secondewijzer van de electrische klok telkens zijn baan, en dan opeens — het is precies half negen — valt er een doodse, benauwende stilte in de studio. Veertien mensen staan als vastgenageld op hun plaatsen. De rode ballon begint te gloeien en uit de verte, nauw hoorbaar, waaien klanken over van signature tune, van de herkenningmelodie. De ogen van E.K. de Vries glijden langs de Philipsartisten. Schaefer krijgt voor de laatste maal een bemoedigend knipoogje...

„Hier is Philips experimentele televisiezender...", klinkt dan haar stem, vastberaden en zonder enige hapering. Op nauwelijks een meter afstand, maar vanzelfsprekend buiten het bereik van de camera, staat Jansen, de amateur-goochelaar van de Hollandse Verkoopmaatschappij. Zodra het nieuws is gelezen, moet hij zijn verbluffende trucs vertonen... Er resten hem slechts enkele minuten en stil als een muisje rangschikt hij zijn attributen: felgekleurde zijden doeken, rode biljartballen en een tiental vingerhoeden. „Nerveus ben ik niet", had Jansen nog gezegd, vlak voor de uitzending. „Maar nu heeft een of andere leukerd mij verteld, dat mijn baas zich ook onder het publiek van toeschouwers bevindt. Dat had ik toch liever niet geweten", en terwijl hij dit opmerkte, had hij zich de pareltjes van het voorhoofd gewist...

Tele-varia.

Schaefer is nog steeds in actie, maar het einde van het nieuwsbulletin komt steeds dichterbij... Aan de rechterhand van Jansen zitten nu vijf vingerhoeden... een „bewijs" dat het tele-variaprogramma, samengesteld en uitgevoerd door Philips-employees, zo aanstonds aan de beurt is.

De camera glijdt nog even over het gezicht van onze omroepster, die haar lieftalligste glimlach produceert, blij dat het begin ten einde is. De ogen van de camera zijn nu bedekt en snel wordt hij gericht op Jansen, die aan zijn luisterende en kijkende baas al lang niet meer denkt, zó gaat hij, zichtbaar, op in het edele spel van bedrog en schijn. Hij jongleert met vingerhoeden en biljartballen en alles gaat in een razend tempo Gebiologeerd staan de studio-mensen te kijken en het lijkt wel alsof ze alles om zich heen zijn vergeten. Zelfs Valstar, de astronoom, die in dit programma nu eens iets ten beste zal geven over zijn zelfgebouwde telescoop, verlaat zijn plaats voor „camera II-in-rust" en vraagt zich peinzend af hoe iemand de toverkunst zo machtig kan worden.

Een „nijdige" blik van de regisseur is tenslotte voldoende om de studio-toeschouwers tot de orde te roepen en Jansen vertoont op rustige wijze zijn laatste spectaculaire nummer: de doekentruc.

De begeleidende stem-op-de-achtergrond vindt het bedrog blijkbaar welletjes, want wanneer Jansen alias Cardin met een gracieus handgebaar zijn lege handen toont, wisselt het beeld en interviewt Sjoerd de Vrij de bouwkundige C. Valstar — over speurtochten door het heelal. De stem-op-de-achtergrond is inmiddels eveneens voor het voetlicht verschenen en vijf minuten lang vertoeven beide heren in het luchtruim, temidden van twinkelende sterren en rondwentelende planeten.

Televaria is ten einde en zonder een ogenblik te pauseren wordt de rest van het gevarieerde en uitvoerige programma vertoond. Georgette Hagedoorn zingt een paar kostelijke liedjes, een filmpje glijdt langs het televisie-scherm, de chef van „Eeuwige Lente" maakt een tweetal prachtige bloembouquetten, eenvoudig een lust voor het oog, en dan kondigt de Franse omroepster, mademoiselle Nicole Marion, vader en zoon „Proeis" aan, ongetwijfeld het hoogtepunt van deze eerste uitstekend geslaagde uitzending.

En dan de ras-artisten.

Op de klok kijkt niemand meer De „pseudo-artisten" hebben hun uiterste best gedaan en hun aanvankelijke vrees heeft plaats gemaakt voor een gerechtvaardigd gevoel van voldaanheid. Zo staan ze dan, stilletjes, te kijken naar het spel van de beide rasartisten... die ongetwijfeld voor het eerst van hun leven onder dergelijke omstandigheden zijn opgetreden. Boven het hoofd van Kees Pruis hangen de watergekoelde kwiklampen, die de gezichten bedekken met asgrauwe kleuren...

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur W. Moulijn, tel. 255.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15 ,tel. 330.

Materialen Afdeling: M. K. van Kicken, Julianadorp 35 (oud) tel. 720.

C.S.M.

Rederij: J. Barends. tel. 750.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office. tel. 458—551: 23 — 8 uur Mr. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling: J. Grasman. tel. 228.

Record productie olie en steeds meer verbruik

Het Nabije Oosten ontwikkelt zich snel

Opmerkelijke opkomst van Venezuela

Gezien de grote en veelzijdige belangen, welke ons land bij de wereld-olieindustrie heeft, is het niet van belang ontbloot de aandacht eens te vestigen op de merkwaardige ontwikkeling, welke deze industrie gedurende de oorlogsjaren en daarna heeft doorgemaakt, alsmede op de grote verschuivingen, welke hier vallen waar te nemen.

Record productie.

Wanneer wij allereerst de productiecijfers onder de loupe nemen, dan blijkt, dat gedurende de oorlogsjaren de productie belangrijk is gestegen. De recordproductie van 1946 is, volgens de eerste ramingen, in het achter ons liggende jaar 1947 weder overtroffen.

De Verenigde Staten hebben hun positie als groot producent nl. 2/3 gedeelte van het wereldtotaal weten te handhaven. Opvallend is de sterk gestegen productie van Venezuela.

Dit land produceerde in 1928, 15.590, in 1938, 28.107 tegen 47.310 in 1945 en 57.760 (in 1000 kg. tonnen uitgedrukt) in 1946.

De enorme productiestijging na de eerste wereldoorlog spreekt voor zich zelf, terwijl de verhalen uit vroegere jaren over een uitputting der oliereserves, door de ontwikkeling in de laatste 20 jaar wel worden gelogenstraft. Steeds worden nieuwe vindplaatsen ontdekt, terwijl de voortschrijdende techniek het boren op groter diepte en het winnen van benzine uit aardgas mogelijk heeft gemaakt.

Om deze redenen moeten ramingen omtrent de ondergrondse olie-reserves steeds met een zekere voorzichtigheid beoordeeld worden.

De wereld olie-reserves.

In het H.B.U.-orgaan lezen we, dat de Verenigde Staten een reserve heeft van 24 milliard dolreserve heeft van 24 milliard barrels — 1 barrel is 160 liter, dus 36 gallons — de Caraïbische landen 9 milliard en het Midden-Oosten 30 milliard. Rusland heeft slechts acht milliard.

Hieruit blijkt dat het Midden Oosten in de toekomst een zeer belangrijke rol zal gaan spelen. Hoewel de productie hier momenteel slechts 750.000 barrels per dag bedraagt, is de potentiële productie de grootste van de wereld. Reeds thans zijn de verwachtingen ten aanzien van de olieproductie aldaar zeer hoog gespannen. Men raamt, dat in 1956 de productie reeds 2.5 millioen barrels per dag zal bedragen of bijna de helft van de te verwachten productie in de Verenigde Staten.

Deze enorme stijging van de olieproductie rond de Perzische golf zal er toe leiden, dat de behoefte van Europa en het Oostelijk halfrond hiermede kan worden voorzien, zodat de invoer van olieproducten van Amerika naar Europa dan overbodig zal worden.

De perspectieven, welke het Nabije Oosten biedt zijn dan ook mede oorzaak, dat de Koninklijke Petroleum Mij. in 1947 tot kapitaalsverhoging overging. De investeringen van dit concern voor de jaren tot en met 1949 worden geraamd op £ 105 millioen (ruim f 1.100 millioen). Hiervan komt 60% voor rekening van de Koninklijke en 40% voor rekening van de „Shell".

De olierijkdommen van dit gebied en de aanzienlijke toeneming van de vraag op het Westelijk Halfrond naar olieproducten zullen in de komende jaren tot belangrijke verschuivingen in de olievoorziening der wereld leiden, in die zin, dat het Nabije Oosten de olievoorziening zal overnemen van die delen van het Oostelijk Halfrond, welke tot nu toe hun olieproducten van het Westelijk Halfrond betrokken. Het zijn in het biezonder deze verschuivingen, die tezamen met de in een zeer snel tempo voortschrijdende technologie, belangrijke kapitalen voor een periode van verscheidene jaren eisen".

Verbruik neemt enorm toe.

Degenen, die gemeend hebben, dat de snel stijgende productie in de wereld-olieindustrie tot een overproductie moest leiden, zijn bedrogen uitgekomen. Immers de recordproductie wordt nog overvleugeld door een enorm toegenomen verbruik van olieproducten. Dat in de oorlogsjaren het olieverbruik een duizelingwekkende stijging heeft ondergaan is met het oog op de oorlogvoering begrijpelijk en haast vanzelfsprekend, doch dat na het beëindigen van de oorlog de vraag nog verder zou stijgen, ondanks het verwoeste Europa en het lamgeslagen bedrijfsleven, had niemand durven verwachten. Zelfs in de Verenigde Staten, waar de automobielindustrie nog lang niet op volle toeren draait, nam het verbruik toe. In 1946 bedroeg het binnenlandse verbruik in de Verenigde Staten 157% van 1938, terwijl de ramingen voor 1947 nog hoger liggen.

In vergelijking met 1940 ligt het binnenlands verbruik in de Verenigde Staten van motorolie thans 18% hoger, van kerosine 46%, van stookolie voor centrale verwarming 68%, en voor industriële doeleinden 34% hoger.

GENERAAL KOENIG ONDERSCHEIDEN.

Koningin Wilhelmina ontving in gezelschap van prinses Juliana, generaal Koenig, commandant van de Franse bezettingstroepen in Duitsland en echtgenote op paleis Het Loo. De generaal ontving het Grootkruis in de Orde van de Oranje Nassau.

MOORD UIT ZELFBEHOUD.

Van der Waals, de Nederlandse spion en terechtstaande voor het Bijzonder Gerechtshof te Rotterdam, gaf toe, dat hij de huisknecht Van der Meer even voor de bevrijding vermoordde, om diens naam te kunnen voeren om zich aldus veilig te stellen.

DOODSTRAF GEËIST TEGEN S.D.-SPION.

Tegen Anton v.d. Waals, de beruchte S.D.-spion en massaverrader en moordenaar, werd de doodstraf geëist. De uitspraak is op 7 Mei.

DOORZETTING PARLEMENTSZITTING.

Vrijdagochtend werd de parlementszitting voortgezet. Men heeft medegedeeld dat vermoedelijk Zaterdag a.s. een kabinetsformateur zal worden aangewezen. Onder de binnengekomen stukken was een brief van de hoofdcommissaris Joesoef, betreffende de uitlatingen van Soeria Kartelegawa, omtrent de beweerde onregelmatigheden bij het binnenlands bestuur. Deze brief werd voorlopig gedeponeerd, wijl het parlement een onderzoekingscommissie zal instellen.

AARDNOTENCOMMISSIE.

Dezer dagen bezocht de aardnotencommissie, bestaande uit twee experts van Nederland die voor de verenigde oliefabrieken een onderzoek instellen naar de mogelijkheid van het verbouw der aardnoten in Oostindonesië. De commissie wordt bijgestaan door de Hoofdnegara landbouwdienst van Flores, de landbouw consulent van Flores en Timor alsmede twee bouwkundige ingenieurs van Batavia en Makassar. Over de resultaten van het onderzoek zijn er nog geen nadere gegeven bekend.

HOGE BOETEN VOOR DIRECTIE „DE TELEGRAAF".

Het Amsterdamse Tribunaal wees het advies tegen wijlen H. M. C. Holdert, in leven directeur van „De Telegraaf" en de vroegere Drukkerij Elsevier. Dit luidt: van het vermogen van H. M. C. Holdert, dat 17.000.000 gulden groot is, verbeurd te verklaren een bedrag groot f 2.000.000, plus vier gewone aandelen van elk f 25.000 en 12 preferente aandelen van elk f 4.000, alsmede 275 obligaties van elk f 1.000 met de bemerking, dat het bedrijf „De Telegraaf" bij dit advies niet in het geding komt.

De president zeide, dat Holdert goed beschouwd op één lijn was te stellen met een „brood-N.S.B.-er", die er op uit was zijn eigen belang te dienen en die geen rekening hield met het algemeen belang van het Nederlandse volk. Van opzet om de Duitsers in de kaart te spelen, was niets bewezen.

Tegen zijn broer, F. Holdert, adviseerde het Tribunaal een geldboete op te leggen van f 40.000, rekening houdend met het feit, dat hij „meer het slachtoffer geworden is van het beleid van zijn broer".

